

Abstrakt

Tato práce se zabývá černošskou britskou literaturou která se zaobírá problematikou otroctví. Vybraní autoři jsou buďto karibského nebo afro-indického (ačkoli byla použita jedna americká prozaička pro potřebu srovnání) původu a patří do černošské diaspory v Británii. Otázka otroctví v Karibiku je ústřední pro formování a vytváření identity a definování pojmu domova v diskutovaných pracích. Cílem této práce je zjistit dopad minulosti otroctví na identitu lidí v černošské britské diaspoře, jakož i určit postoj a estetický výběr nejvhodnější pro reprezentaci této traumatické minulosti.

První část této práce se zaměřuje na teoretické pozadí tématu otroctví v Karibiku s cílem definovat pojmy jako diaspora, kulturní identita, paměť a potíže nejen umělecké reprezentace otroctví, ale i jeho zapamatování. Tato část obsahuje také historické pozadí otroctví a obchodu s otroky v Británii a Karibiku v osmnáctém a devatenáctém století, aby se dala posoudit přesnost děl a byla chápána krutá realita otroctví.

V následujících kapitolách jsou autoři jednotlivě představeni a základní informace o nich slouží k určení jejich stanoviska a často dopomohou vysvětlit výběr témat a použité výpravné techniky. Jednotlivé romány či poezie jsou analyzovány a porovnány. Analýza je založena na jejich zpracování reprezentace otroctví, výběru výpravných technik a cestě jejich postav přes Atlantik, ať už z Afriky do Karibiku nebo z Karibiku do Británie, a jejich vytváření identity a pojetí domova.

Tato práce ukazuje velkou složitost problematiky a mnohonásobné vrstvy, které zahrnuje. Ačkoli několik metafor či tropů se ve zkoumaných uměleckých dílech opakuje, každý autor má jedinečný a specifický přístup, společné rysy ukazují kolektivní postoj a motivaci pro pocit, že je třeba vytvořit umění o minulosti otroctví. Ta většinou spočívá právě v nedostatku paměti a svědectví. Rozmanitost vyprávění a estetických možností a voleb odhaluje mnoho tváří otroctví a obtížnost tématu.